

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple is shown in a close embrace. The woman, with long red hair, is wearing a red, low-cut, shiny dress. The man, with dark hair, is wearing a black shirt. They are standing in front of a large window that offers a view of a city skyline at night, with the Empire State Building prominently lit and visible in the background. The scene is dimly lit, focusing on the couple.

Kate Hewittová
S novými
pravidly

KATE HEWITTOVÁ

S NOVÝMI PRAVIDLY

PŘEKLAD

JANA AUSTINOVÁ

Milá čtenářko,

taky Vám přijde někdy až zábavné, jak si mí – vaši – naši hrdinové myslí, že se dá všechno naplánovat? A že když se dohodnou, že ve dne je tma, bude tma, i kdyby slunce žhnulo jako divé? Zvlášť dobří v tom jsou muži. Už sám nevím kolikrát jsem tu měl příběh, kdy jsou to oni, již dohadují svatbu, zasnuby, vztah... jenom tak naoko, a myslí si, že když se DOHODLI (musím to psát takhle, protože dohoda je pro ně posvátná), zkrátka to tak bude... O to osvěživější mně přijde, že tentokrát jsou to ženy, Lana (S novými pravidly) a Millie (Dohodneme se spolu?), které budou tahat za kratší konec provazu. A že zjistí, že skvělé plány jsou věc jedna, a život s tím, co přináší, je zase věc úplně jiná.

Píšu, že budou tahat za kratší konec provazu... a vidíte, vlastně je to taky nesmysl. Protože jak Laně, tak Millii se sice jejich skvělé plány zhroutí, ale místo dohody získají něco mnohem více.

Určitě víte co!

S láskou

Váš Harlequin

Kate Hewittová

S NOVÝMI PRAVIDLY

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

Pregnancy Clause in Their Paper Marriage

První vydání:

Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2024

Překlad:

Jana Austinová

Odpovědný redaktor:

Jiří Chodil

© 2024 by Kate Hewitt

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2025

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.

ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

info@harpercollins.pl

www.harpercollins.pl

www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-1895-8 (EPUB)

ISBN: 978-83-291-1896-5 (MOBI)

ISBN: 978-83-291-1897-2 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Lana Smithová se účelově proplétala zazobaným davem a ledově modrým pohledem přehlížela elegantně načesané hlavy vrchních zástupců newyorského obchodního světa. Prominenti se tu mísili s bankéři, právníky a podnikateli. Nad zurčivým smíchem a cinkotem sklenek zněla příjemná hudba orchestru o sedmnácti hráčích. Mezi všemi těmi stoupajícími i jasně zářícími hvězdami mířila za mužem, kterého obvykle neměla ve zvyku hledat, avšak s nímž nyní nutně potřebovala mluvit.

Jednalo se o jejího manžela.

„Lano!“ ozvalo se v její blízkosti. Byl to Albert, stárnoucí zázračné dítě moderních technologií, který využil služeb její PR společnosti, aby oživil svou poněkud klesající odbornou pověst, a počastoval ji nanažčenými polibky na obě tváře. Lana mu nezůstala nic dlužna. Pak se odtáhla a usmála se na něj. Snažila se, aby nevyhlížela roztržitě. *Kde vězí Christos?* Napsal jí, že tu bude. Původně sem vůbec nechtěla jít, protože tahle společenská událost byla už čtvrtá za tento týden, ale nakonec se dostavila. Dospěla totiž k závěru, že určitě neuškodí, když je spolu ostatní zase jednou uvidí. Tentokrát se však s Christosem chtěla setkat z úplně jiného důvodu.

„Před chvilkou jsem viděl tvého manžela,“ konstatoval Albert. Laně poskočilo srdce radostí. Přimhouřila oči.

„Vážně?“ Upila perlivou vodu ze skleněné flétny, kterou držela v ruce, a doufala, že nepůsobí příliš rozdychtěně. „Nech mě hádat. Obléhá whisky bar.“

Albert se shovívavě zasmál. „Jak jsi to uhodla?“

„Christos dává odjakživa přednost uzavřenější společnosti,“ zaštěbetala, ačkoliv si vůbec nebyla jistá, jestli je to pravda. Byla za Christose vdaná už tři roky, avšak její muž pro ni byl stále velkou záhadou. Neměla zájem ho líp poznat, a on na tom byl úplně stejně. Jejich poněkud zvláštní styl manželství jim oběma vyhovoval. Byli si sympatičtí a navzájem se respektovali. V zásadě se jednalo spíše o přátelství, ale na veřejnosti vystupovali jako manželé.

Lana nic víc nepotřebovala.

Tedy až doposud.

„Nejspíš bych ho měla jít pozdravit,“ řekla Albertovi a s úsměvem obrátila oči v sloup. „Nějak jsme se posledních pár týdnů úspěšně mýjeli.“ Bylo to ve skutečnosti posledních pár let, ale o tom nikdo nemusel vědět.

„Dej o sobě vědět,“ zavolal za ní ještě Albert, když zamířila ke dveřím z tanečního sálu. „Mám kamaráda, který potřebuje vylepšit profil... je mladý a slibný, ale trochu divný. Však to znáš. Zmínil jsem se mu, že bys mu mohla pomoci.“

Lana se k němu otočila a krátce se zasmála. „Víš, kde mě najít,“ odpověděla. Pohodila dlouhými, rovnými rusými vlasy a pokračovala v chůzi. Kráčela vzpřímeně, s mírným úsměvem na rtech, a cestou kývala na pozdrav hostům, které znala jak přímo, tak od vidění.

Patřila k přítomné skupině lidí skoro už deset let a postupně se v ní vyšplhala nahoru. Začínala na nejnižší pozici jako administrativní pracovnice jedné z neprestížnějších PR firem ve městě a nějakou dobu zjišťovala, co přesně by jí sedlo. Pak postoupila na místo konzultantky a nakonec, před šesti lety,

založila jednak z nutnosti, jednak z čiré ctižádosti vlastní společnost. Nechala tehdy za sebou slibnou kariéru ve firmě a především zlomené srdce. Na kratičký okamžik si vybavila, jak se tenkrát cítila. Byla mladá, nezkušená a silně otřesená kvůli jistému muži.

Na druhé straně si však uvědomovala, že kdyby jí Anthony Greaves nezlomil srdce a nepošlapal hrdost, neodhodlala by se pustit do vlastního byznysu, ani by se nevдалa za Christose Diakose.

Christos Diakos, tajemný technologický investor a zároveň nejžádanější svobodný muž, se stal třetíčkou na dortu její úspěšné firmy i společenského statusu. Samozřejmě by to dokázala i bez mužského, jenže Lana dobře chápala, že pragmatismus se vyplácí.

O čemž byl i dnešní večer. Zamýšlela Christosovi osvětlit svůj nový plán ve stejném čistě praktickém duchu, na jakém bylo založené také jejich manželství. Neviděla v tom problém, přesto se jí nervozitou svíral žaludek a divoce bušilo srdce.

Tušila, že to nepůjde tak hladce, jak by si přála. Ani po třech letech manželství nedokázala odhadnout, jak bude Christos na její návrh reagovat. V zásadě svého manžela vůbec neznala. Navenek vyhlížel jako sympatický chlapík s milým vystupováním, avšak Lana věděla, že pod tím vším skrývá železnou vůli a jasný cíl. Vtrhl do města jako velká voda a přebíral jednu firmu po druhé. I v těch nejriskantnějších investicích si uměl zachovat chladnou hlavu a pouhým šarmem by stěží dosáhl za několik let postavení multimilionáře, ačkoliv okouzlující dovedl být samozřejmě taky.

V impozantních dvojítech dveřích do sálu se Lana zarazila. Zhluboka se nadechla, aby se uklidnila, dalším pohozením hlavy odhodila rovné vlasy na záda a narovнала se. Dlouhé splývavé večerní šaty

ze světla modrého saténu jí ladily k očím. Díky nim vyčnívala z davu jako ledový sloup, což byla image, kterou pro sebe vytvořila ve tříadvaceti, když se s ní rozešel přítel – sofistikovaná, trochu odtažitá, avšak přesto stále přístupná, odhodlaná, ale současně okouzlující. Proto také rozdávala úsměvy na všechny strany, avšak tak, aby si s nikým nezadala. Svou image úspěšné PR konzultantky vybrušovala do dokonalosti dlouho a pečlivě. Musela vyhlížet profesionálně, přístupně a schopně zároveň. Jakási rezervovanost jí nakonec byla vlastní kvůli krušnému dětství a nevydařenému milostnému románku. Byla to jakási její ochrana proti nástrahám podlého světa.

Občas jí však připadalo, že její muž tu pečlivě vytvořenou fasádu prohlédl, že vidí skrze ni, a to jí nebylo nijak příjemné. Co konkrétně tam však vidí, to nedovedla říct. Sama to totiž nevěděla. Opuštěnou holku se zlomeným srdcem nechala dávno daleko za sebou. Teď byla jiná.

Zvedla vyzývavě bradu a namířila si to rovnou do whisky baru, který byl do nejmenšího detailu zařízený tak, aby vyhovoval pánské společnosti. Nacházely se v něm kožené klubovky a mahagonový barový pult, za nímž stály v řadě vyrovnané láhve stovek druhů whisky snad ve všech odstínech hnědé.

Christose spatřila okamžitě. Ze šestice mužů neomylně přitáhl její pohled pouze on. Vyzařoval magnetismus, který žádný jiný neměl. Seděl pohodlně roztažený v křesle a v konečcích prstů nedbale držel sklenku. Měl pocuchané tmavé vlasy, snad až příliš dlouhé, a díky štíhlému, svalnatému tělu, jehož výška byla přes metr osmdesát, vždycky vyčníval o hlavu i ramena nad většinu ostatních mužů. Zlatozelené oči často vypadaly ospale, jenže Lana dobře věděla, že dovedou obsáhnout všechno a všechny. Stejně tak si byla jistá, že z tohoto zdánlivě nezávazného společenského setkání odejde s několika obchodními tipy,

možná dokonce i s příslibem smlouvy. To byla jedna z věcí, které na něm obdivovala.

Pokročila blíž a čekala, až si jí všimne. Zamlouvalo se jí, že s ní nikdy nehrál žádné hry. Nepředstíral jako mnozí muži, že ji nevidí, jen aby posílili své pochybné ego. Tak to dělával Anthony. Zatímco se vybavoval s jinou ženou, upíral na ni potměšilý pohled plný nepochopitelné zloby.

Christos se k ní však otočil hned, jakmile vešla, a jeho oči po ní přejížděly jako dva laserové paprsky. Laniným tělem se rozlilo horko a zrychlil se jí pulz.

Už dávno se vycvičila v tom, aby nereagovala jak na jeho intenzivní pohled, tak na vypracované tělo, jehož síla se projevovala i teď pod naškrobenou bělostnou košilí hrou svalnatých ramen. Nepůsobila na ni ani bergamotová vůně jeho vody po holení, ani jeho výrazná, uvolněná chuze, připomínající krále všech zvířat. Jejich manželství nezatěžovala ani chemie, natož sex. Na tom se dopředu domluvili.

O sexu neuvažovala ani teď, navzdory tomu, o co ho hodlala požádat. Laně se znovu sevřely nervozitou vnitřnosti.

Přemýšlela, jestli to vážně chce provést. Tři dny to trvalo, než si to promyslela. Zvažovala všechna pro i proti a snažila se, aby se jí do konečného rozhodnutí nemíchaly city. Protože se však jednalo o emoční záležitost, byla to marná snaha. Nakonec se rozhodla srdcem, ačkoliv si už dávno přísahala, že srdce do ničeho tahat nebude.

„Lano,“ pozdravil ji Christos sytým hlubokým hlasem, v němž pokaždé zněl náznak skrytého veselí. Nebyl to však výsměch muže, který musí mít vždycky navrch. Christosův smích byl jiného druhu – vyjadřoval radost člověka, který je rád na světě. Také na něj se naučila nereagovat, aby si držela odstup. Byla jiná než on. Svět nepovažovala za dobré místo, spíše naopak. Byla obezřetná. Jeho hlas ji však uklidňoval

a relaxačně na ni působila vlastně i celá Christosova osobnost.

Koketně naklonila hlavu na stranu a usmála se na něj. „Christosi.“

„Promiňte, pánové, manželské povinnosti volají,“ omluvil se Christos a jediným ladným pohybem se zvedl z klubovky. Navzdory své výšce, nebo snad díky ní, se pohyboval s vrozenou grácií. Hodil do sebe zbytek zlatavého moku a s prchavým úsměvem díky podal sklenku barmanovi. I to na něm měla Lana ráda – byl vždycky milý k personálu, k němuž se většina ostatních chovala nadřazeně.

Což byl další důkaz toho, blesklo jí hlavou, že se rozhodla správně.

Christos přešel několika kroky k ní a stoupl si tak blízko, že cítila jeho vodu po holení. Opět se jí sevřel žaludek, jak napjatými nervy, tak jeho blízkostí. Tak tohle teď vážně nepotřebovala. Zvedla hlavu a pohlédla mu do směřících se očí.

„Potřebovala jsi se mnou mluvit?“ zeptal se a jeho výraz náhle zvážněl. Přejížděl po její tváři oříškovým očima a Lana zjihla.

„*Milý a navíc sexy,*“ ohodnotila ho jednou se smíchem její známá. „*Měla jsi štěstí.*“

Dotyčná samozřejmě netušila, jak to s jejich manželstvím ve skutečnosti je.

„Jak to víš?“ opáčila.

Christos zvedl obočí. „Na večírcích mě vyhledáváš jen tehdy, když něco chceš.“

Jeho odpověď řála do živého. Bylo to tak, ale z jeho úst to znělo podivně syrově, ačkoliv to zjevně nemyslel nijak zle. „No,“ začala opatrně a ztišila hlas, aby z jejich hovoru nic nezaslechli ostatní, „tak jsme se přece hned na začátku našeho manželství domluvili.“

„Jistě,“ odušil a oči se mu pořád smály. Když mu Lana před třemi lety navrhla na podobné společenské

události, jako byla tahle, že by se mohli vzít z čistě zjištěných důvodů, které by byly ve prospěch jich obou, Christos proti tomu nic nenamítal. Čekala, že ho to ohromí, ale on jen pokrčil rameny, usmál se a chtěl znát podrobnosti.

„Má to být soukromý rozhovor, nebo přitom chceš být všem na očích?“ otázal se a nabídl jí rámě.

„Soukromý,“ odtušila Lana. Cítila, jak se jí úzkostí sevřelo hrdlo. Měla obavy z Christosovy reakce.

„Dobře,“ odpověděl. „Ale pro jistotu se nejdřív trochu projdeme po sále, co říkáš? Je to už několik týdnů, co jsme se spolu objevili na veřejnosti. Lidé by si toho mohli všimnout.“

„Po třech letech na tom snad ani nezáleží,“ odvětila Lana, zatímco ji Christos vedl zpět do nacpaného tanečního sálu. „Všichni dávno vědí, že jsme manželé, a to stačí.“

„Ovšem, ale znáš lidi... Rádi spekulují,“ zamručel jí přímo do ucha. Jeho dech ji zašimral na tváři. Lana ztuhla a snažila se nevnímat jiskru vzrušení, která v jejím těle vzplála, a zadusila ji hned v zárodku. Byla nebezpečná. Mohl z ní vzejít nežádoucí požár. Nechtěla vztah s Christosem komplikovat. Vysvětlila si příval vzrušení nervozitou.

Christos jasně vnímal, že Lana je celá napjatá. Bylo to tak často, ačkoliv to dovedla velmi dobře skrýt. Dnes se jí to však příliš nedařilo. Zeď, kterou kolem sebe vystavěla, začala vykazovat pukliny. Christos si byl jistý, že je vidí jen on. Pochyboval, že si toho všimli ostatní hosté. Lana byla mistryní ve skrývání svého pravého já. Pokoušela se ho schovat i před ním a byla v tom vážně dobrá. Avšak ve vzácných chvílích, jako byla právě tato, se Christos zamýšlel nad tím, co jeho žena skrývá pod chladným úsměvem a ocelovým pohledem.

Doufal snad, že je pod nimi ukrytá vřelost a něha?

Chvíli nad tou možností dumal, ale pak ji zavrhl. Ne, v nic takového nedoufal a ani si to nepřál. S návrhem na manželství z rozumu sice přišla Lana, avšak byl to on, kdo smlouvu schválil. Nesouhlasil by s ničím, co se mu nehodilo, a obzvlášť to platilo o emocích. Jejich vztah se odehrával prakticky pouze na papíře. Lana to měla stejně. Takže ať se za jejím pohledem i úsměvem skrývalo cokoliv, jeho to absolutně nezajímalo.

Kolečko po sále ani nedokončili. Christos byl příliš zvědavý, co mu Lana vlastně chce. Prošli kolem tří stěn, pak vztáhl ruku po dvou sklenkách se šampaňským, které nesl na podnose cirkulující číšník. K jeho údivu Lana zavrtěla hlavou.

„Ne, díky, už jedno pití mám.“

Vrhl tázavý pohled na její z poloviny vypitou flétnu s minerální vodou. „Minerálka?“

„Chci si zachovat chladnou hlavu.“

Lana vážně jen zřídka pila alkohol právě z tohoto důvodu, avšak občas si ráda dala sklenku šampaňského. Christos pokrčil rameny a vzal si tedy flétnu jen pro sebe. Byl stále zvědavější. Co mu manželka chce? Musí to být vážně naléhavé!

Že by se snad chtěla rozvést? V jejich případě by se ovšem spíše jednalo o anulování sňatku. Chvíli takovou možnost zvažoval. Ve smlouvě bylo skutečně uvedeno, že jak ona, tak on mohou vztah kdykoliv ukončit – pokud jim už nebude připadat výhodný, nebo se zamilují.

Že by se Lana zamilovala? Christosovi se nepříjemně sevřel žaludek. Ne, to nepřipadalo v úvahu. Kdyby se to stalo, už dávno by to věděl. Znal svou ženu mnohem líp, než si myslela. I když se nevidali často, něco takového by před ním neutajila. Určitě se jednalo o něco významného a Christos nemínil marnit čas spekulacemi.

Se sklenkou v jedné ruce a Laninou dlaní v druhé si razil cestu plným sálem na chodbu, z níž se dalo

vejít do jednoho z hotelových salonků. Byla to jedna z oněch neosobních místností, které se pronajímaly na obchodní schůzky nebo menší recepcce. Christos zamířil do nejbližší, která byla momentálně prázdná, avšak z bílé tabule s napůl smazaným nápisem, vyvedeným černou fixou, bylo zjevné, že se tu před nějakou dobou konal mítink.

Tři body ohledně...

Lana nápis spatřila ve stejné chvíli jako on. Bezděky se na sebe usmáli, protože jim to připomnělo, kolika podobných mítinků se účastnili i oni. Christos pustil její ruku, dorazil šampaňské a postavil flétnu na stolek. Pak zamířil k tabuli a sebral z ní fix.

„Tak jaké body budeme projednávat?“ otázal se s rukou u tabule, jako by se na ni chystal psát. Lana se zatvářila vyděšeně.

„Co... cože?“ vykoktala.

Vážně dnes není ve své kůži, pomyslel si Christos. To se jí vůbec nepodobalo. Vždycky tak chladnokrevná, tak vyrovnaná... „Tři body ohledně toho, co mi chceš navrhnout,“ vysvětlil.

„Jak víš, že ti chci něco navrhnout?“ zeptala se nejistým hlasem. Ani to pro ni nebylo typické.

Christos se k ní otočil. „Protože sis pro mě přišla přímo do baru, chceš si se mnou v soukromí promluvit, a navíc jsi dost nervózní,“ usmál se na ni. „Tohle jsou moje tři body – tři body, které svědčí o tom, že mi má žena chce něco naléhavého sdělit.“

Lana se váhavě zasmála. „Jsi velmi dobrý pozorovatel, Christosi.“

Christos pokrčil rameny. „Snažím se.“

„Já vím.“ Odmlčela se, pohlédla mu přímo do tváře a Christos cítil, jak se mu nezvykle sevřelo nitro. Lana Smithová byla bezpochyby nádherná žena. Vysoká, elegantní, štíhlá a silná. Dlouhé rovné vlasy jí sahaly až pod lopatky. Z lesklého rusého vodopádu nevyčníval ani vlásek. Oči měly barvu modrých

diamantů – světlou, nikoli však vodovou. Zářilo z nich odhodlání. Tvář by slušela některé z řeckých bohyň – spíše Athéně než Afroditě. Její čisté rysy totiž skrývaly sílu charakteru, nebylo je možné zredukovat na pouhou bezduchou krásu. Její tělo se pyšnilo křivkami přesně na těch správných místech – Lana měla útlou postavu, která se však vyznačovala plnými nadry a nádherně oblými boky. Christos vždycky obdivoval, jak je krásná a plná odhodlání. Svou firmu vybudovala z ničeho. Osamostatnila se před šesti lety a dřela, aby se díky své pílí její PR firma stala jednou z nejúspěšnějších v celém New Yorku, specializujících se na napravení i oživení reputace významných osobností obchodního světa.

Christos hodil fixu zpět na tabuli. „Takže, co se mnou chcete projednat, paní Diakosová?“

Vypadala, jako by se jí oslovení nezamlouvalo – z profesních důvodů si totiž po svatbě ponechala dívčí jméno – ale pak jen potřásla hlavou.

„Mám takový... návrh.“

Christos si založil ruce na prsou a vyčkávavě se na ni zadíval. „Přesně jak jsem myslel. Tak o co jde?“

„Především tě to skoro vůbec nezatíží.“

„Jsem stále napjatější. Nechceš náhodou přístup k mé kreditce?“

Lana znechuceně nakrčila nos. Kromě toho, že byla krásná a schopná, se vyznačovala i hrdostí. Za celé tři roky manželství ho ani jednou nepožádala o peníze. Byla to právě ona, kdo vyžadoval předmanželskou smlouvu. „Ne.“

„Tak chceš moje heslo na Netflix!“

Zakoulela očima, ale zacukaly jí koutky úst. Líbilo se mu, že ji dokázal rozveselit, jakkoliv se snažila, aby to na ní nebylo poznat. „*Christosi*.“

„Tak na Hulu? Ne? No, tak to je skvělé, protože máme oddělené domácnosti a v takovém případě je sdílení účtů zakázáno.“

Lana už nedokázala zadržet úsměv. Christos triumfoval.

„Tak dobře,“ zvedl obočí. „Oč se tedy jedná?“ Šířila ho zvědavost. Proč jen je Lana tak nervózní? Naposledy vypadala takhle nejistě tehdy, když mu navrhovala manželství, což bylo už před třemi lety. Seděli spolu tehdy u baru, ne nepodobnému tomu, z něhož zrovna odešli.

Seděl nahrbený na barové stoličce, nikoho a niče ho si nevšimal a zádumčivě vzpomínal na ženu, která mu před chvílí málem do obličeje vchrstla drink. A to jen proto, že si dovolil ukončit jejich milostnou aférku. Christos věnoval každé známosti jen tři schůzky. To pro jistotu, aby si udržel citový odstup. Výtečně mu to tak vyhovovalo, i když to poslední dobou začínalo být poněkud únavné. Při svém neveselém hloubání šel úspěšně k bodu, kdy si říkal, jestli by si na nějakou dobu neměl dát od žen pokoj. Pak se objevila Lana.

Vklouzla vedle něj na stoličku, objednala si Hadí uštknutí – což byl koktejl ze stejného dílu whisky a šťávy z limetky – a hodila ho do sebe jako nic. Na Christose to udělalo dojem.

„Špatný den?“ nadhodil a žena na něj úkosem pohlédla. Vypadala, že toho o životě už dost ví, ačkoliv jí ještě nemohlo být ani třicet.

„Dalo by se to tak říct, vzhledem k tomu, že nesnáším půlku lidstva.“

Christos se překvapeně zasmál. „To já taky. Jenže já nesnáším tu druhou,“ opáčil. „Co se vám stalo?“

„Nic zvláštního,“ odtušila a natáhla k barmanovi ruku se skleničkou pro další drink. Pohodila hlavou, aby ukáznila vlasy na místo na zádech. „Jeden slizoun si myslel, že je kdovíjak chytrý jen kvůli tomu, co má v kalhotách. Poučoval mě ohledně byznysu jako malou holku a ještě si mě dovolil obtěžovat. Co vám?“